

lení potvrzení, ježto spolumajitel firmy jim přislíbil, že mohou zůstat ve svých bytech, které si museli již vícekrát vyměnit, až najdou vhodný byt.

Výměrem ze 4. ledna 1923 vydala osp žádané potvrzení. V odvolání brojili nájemníci proti výroku úřadu námitkou nezákonnosti, poněvadž úřad nezjistil, zda jde o byty zřízené při podniku. Dále uplatňovali odvolatelé, že uchazeči o byt v žádosti uvedení nejsou ještě v pracovním poměru k žádající firmě. Nař. rozhodnutím nevyhověla zsp odvolání, poněvadž zákonné předpoklady pro udělení žádaného potvrzení jsou zde dány.

Stížnost na toto rozhodnutí nájemníky podanou shledal nss důvodnou. — — — — —

Zákon o ochraně nájemníků č. 48/25 praví v § 1, odst. 2 č. 11, že za důležitý důvod, z kterého lze svoliti k soudní výpovědi, jest pokládati, potřebuje-li majetník podniku továrního, živnostenského nebo zemědělského k účelům provozním pro svého zaměstnance nutně bytu, zřízeného při podniku pro ubytování zaměstnanců podniku. Paragraf 4 téhož zák. pak stanoví, že v žádosti o potvrzení jest udati též zaměstnance, pro něhož majetník podniku byt potřebuje. Z těchto ustanovení plyne, že předpokladem pro vydání potvrzení dle § 4 zák. o ochraně nájemníků jest, že osoba, pro jejíž ubytování majetník podniku domáhá se potvrzení o nutné potřebě bytu k účelům provozním, v podniku žadatelově v době žádosti již jest zaměstnána, anebo že byla majetníkem podniku již za zaměstnance v podniku přijata se závazkem, že jí majetník podniku opatří byt, neb že byla přijata od doby, kdy majetník podniku jí opatří byt.

Žadatelka uplatňovala již ve své žádosti z 25. listopadu 1925, že žádá o potvrzení dle § 4 cit. zák., aby mohla ubytovati mistry a dělníky sklářské, kteří pod podmínkou, že jim majetník podniku dá k dispozici byt, do práce opět vstupují. Znění žádosti té připouští výklad, že majetník podniku uzavřel již s jmenovanými mistry a dělníky smlouvu, podle níž vstoupí do práce pod podmínkou, bude-li jim majetníkem podniku poskytnut byt. Po této stránce však žal. úřad šetření nekonal, spočívá tedy výrok žal. úřadu na nedostatečně zjištěné skutkové podstatě.

Č. 6084.

V á l e č n é š k o d y. — Ř í z e n í p ř e d n s s - e m: * Zamítne-li úřad žádost strany za výpomoc dle nař. z 5. října 1920 č. 556 Sb. z důvodu, že strana podpory té nepotřebuje (§ 1 lit. d) cit. nař.), jest nss povolán přezkoumávati rozhodnutí jeho s hlediska § 6 zák. o ss.

(Nález ze dne 22. listopadu 1926 č. 22.285.)

V ě c: Roza F. v K. proti smíšené komisi pro výpomoc při škodách válečných zřízené při úřadu ministra s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě stran výpomoci při válečných škodách.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje provady řízení.

D ů v o d y: Výměrem min. pro Slov. z 20. října 1922 sděleno st-lce, že smíšená komise, zřízená ve smyslu vl. nař. z 5. října 1920 č. 556 Sb., přiznala jí jako výpomoc na přihlášenou válečnou škodu částku 2.250 Kč. Další žádost st-lčinu z 30. října 1923, již se domáhala zvýšení pokud se týče doplacení této výpomoci z toho důvodu, že prý při prvním přihlášení této výpomoci nebyl vzat zřetel na škodu její tak, jak ji přihlásila v r. 1920, zamítla žal. komise nař. rozhodnutím, poněvadž žádost st-lčina nevyhověla podmínkám stanoveným v § 1. lit. d) vl. nař. č. 556/20.

Pojednávaje o stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Tím, že žádost st-lčinu zamítl proto, že nevyhověla podmínkám stanoveným v § 1 lit. d) vl. nař. č. 556/20, chtěl úřad zřejmě vysloviti, že jediným důvodem pro zamítnutí žádosti st-lčiny jest mu ta skutečnost, že st-lka podpory již nepotřebuje. — — — — — Avšak ze spisů není vůbec patrné, že by žal. úřad pro toto své zjištění byl měl ve spisech před vydáním nař. rozhodnutí podklad, zejména že by byl skutečnosti rozhodné pro úsudek takový za účasti strany řádně vyšetřil. Tento nedostatek uznal nss za podstatnou vadu řízení přes to, že by snad žal. úřad mohl žádost st-lčinu z důvodů ležících v jeho volné úvaze zamítnouti i tenkrát, kdyby byl v řádném řízení zjistil, že st-lka i dnes ještě podpory nezbytně potřebuje, a to proto, že strana má právní nárok na to, aby úřad, jenž odpírá poskytnutí výpomoci pro nedostatek některého z předpokladů v § 1 lit. a) — d) cit. nař. uvedených, tento jako důvod pro odepření výpomoci rozhodující nedostatek zjistil řízením formálně bezvadným.

Č. 6085.

Živnostenské právo. — Stavební právo (Čechy):
O vzájemném poměru stavebního povolení ke schválení živnostenské provozovny.

(Nález ze dne 22. listopadu 1926 č. 24.002.)

V ě c: Antonín P. v J. (adv. Dr. Ludv. Singer z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúč. stranu A. V. adv. Dr. Em. Pergner z Prahy) stran povolení přístavby.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: St-l podal v lednu 1924 u měst. úřadu v J. žádost za povolení přístavby k svému hotelu. Měst. úřad sdělil tuto žádost osp-ě, ježto přístavba je určena pro koncesovanou živnost. Osp ustanovila na to výměrem z 24. ledna 1924 na základě § 18 živn. řádu místní šetření na 1. února 1924 a výměrem z 12. března 1924 schválila přístavbu z ohledu veřejného a živn.-polic. s podmínkou, že se stavebník dohodne s okresem, jenž činil námitky proti stav. čáře, stran vhodného rozšíření okr. silnice a že v kamnech přístavby bude užíváno topiva takového a takovým způsobem, aby sousedé nebyli obtěžováni. Proti výměru tomu podán byl sousedkou Anežkou V. rekurs k zsp-ě. Měst. úřad zatím výměrem z 8. září 1924 udělil st-li stavební povolení pro žádanou přístavbu mimo jiné s poznámkou, že »ponese na vlastní útraty všechny